> Szukajcie dobra, a nie zła, abyście żyli. A PAN, Bóg zastępów, będzie z wami, tak jak mówicie.
>
> *— Amosa 5:14*

Książka: Stary Testament / Amosa
Tematy: Świętość, nagroda, szukac

Interpretacja:
Werset *14 piątego rozdziału* pojawia się w kontekście proroctwa dotyczącego niesprawiedliwości i zepsucia, które rozprzestrzeniły się wśród ludu Izraela. W tej sytuacji *Amos* wzywa ludzi, by szukali dobra, a nie zła, aby mogli prowadzić pełne życie.

Czasownik *„szukać”* oznacza świadome i aktywne dążenie, zakładające zamiar odnalezienia czegoś wartościowego. Amos zachęca tu lud do poszukiwania dobra zamiast zła – jest to wezwanie wiążące się z dokonaniem wyboru i podjęciem decyzji o kroczeniu drogą etyczną. Dobro można zdefiniować jako to, co sprawiedliwe, pełne miłości, korzystne i pozytywne, podczas gdy zło odnosi się do tego, co niesprawiedliwe, szkodliwe i negatywne. *Zatem apel Amosa sprowadza się do wyboru drogi dobra i odrzucenia drogi zła*.

Amos wskazuje, że dążenie do dobra prowadzi do życia w pełni. Boża obietnica obecności pośród swego ludu stanowi potężny wyraz przymierza zawartego między Bogiem a Jego ludem. Przymierze to urzeczywistnia się, gdy ludzie przestrzegają Bożych przykazań i starają się wypełniać Jego wolę. Choć obietnica ta znajduje spełnienie w życiu osób ufających Bogu i podążających za Nim, nie oznacza to braku trudności czy prób. *Obecność Boga w naszym życiu nie eliminuje problemów, lecz daje nam siłę i mądrość, by im stawić czoła*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I uświęcę moje wielkie imię, które było zbezczeszczone wśród narodów, które wy zbezcześciliście pośród nich. I poznają narody, że ja jestem PANEM, mówi Pan BÓG, gdy będę uświęcony w was na ich oczach.
>
> *— Ezechiela 36:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Świętość, Bog, grzech

Interpretacja:
Ezechiela 36:23 stanowi wezwanie do działania dla wierzących oraz obietnicę sprawiedliwości dla niewierzących. Werset ten przypomina nam, że nasz Bóg jest święty i że musimy żyć w sposób, który uświęca Jego imię wobec narodów.

Bezczeszczenie imienia Bożego

W jaki sposób można zbezcześcić imię Boże? Bezczeszczenie imienia Bożego odnosi się do każdego czynu lub myśli, które przynoszą ujmę Jego świętości i boskiej doskonałości. Bezczeszczenie to przejawia się w postawie osób, które fałszywie powołują się na imię Boga, lub tych, którzy żyją w buncie przeciwko Jego woli, a mimo to nazywają siebie chrześcijanami.

W tekście *Ezechiela* bezczeszczenie imienia Bożego uwidacznia się w grzechu ludu Izraela, który odwrócił się od swojego Boga i popadł w grzech. Bezczeszczenie to stanowiło tak poważne wykroczenie przeciwko świętości Boga, że doprowadziło do konsekwencji grzechu – a mianowicie do zniszczenia Świątyni Jerozolimskiej i wygnania.

Uświęcanie imienia Bożego

Wezwanie do uświęcania imienia Bożego jest jednym z głównych tematów całej Biblii. Pojęcie uświęcenia oznacza *„oddzielenie”* lub *„poświęcenie”* dla Boga. Uświęcenie nie jest magicznym procesem, który z dnia na dzień czyni człowieka świętym; jest raczej nieustannym dążeniem do życia zgodnego z wolą Bożą i odzwierciedlania Jego boskiej świętości we wszystkich naszych czynach.

Uświęcanie imienia Bożego jest ważne, ponieważ ukazuje ono narodom charakter naszego Boga. Gdy prowadzimy święte życie, ludzie dostrzegają w nas Bożą miłość i sprawiedliwość, dzięki czemu czują się pociągnięci ku Niemu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Okażę się wielki i święty i dam się poznać na oczach wielu narodów, i poznają, że ja jestem PANEM.
>
> *— Ezechiela 38:23*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Świętość, Ewangelizacja, Bog

Interpretacja:
Biblijny werset *Ezechiela 38:23* jest częścią proroczego przesłania *Ezechiela,* który przemawia w imieniu Boga, przedstawiając Jego zamysły wobec Izraela i okolicznych narodów. W tym fragmencie Ezechiel mówi o przyszłej bitwie Goga i Magoga – ostatecznym starciu dobra ze złem – w którym Bóg wkroczy, by ocalić swój lud.

W tym kontekście werset ten opisuje, jak Bóg zostanie wywyższony i uświęcony w trakcie bitwy oraz po jej zakończeniu. Oznacza to, że Bóg zostanie uhonorowany i uznany za

jedynego prawdziwego Boga w oczach narodów świata. Zwycięstwo Boga nad wrogami ukazuje Jego moc i władzę.

Werset ten przypomina nam, że Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem i że zostanie wywyższony oraz uświęcony na całym świecie. Jako chrześcijanie możemy odnosić to przesłanie do własnego życia, koncentrując się na wielbieniu Boga we wszystkim, co czynimy. Musimy pamiętać, że Bóg sprawuje władzę nad całym stworzeniem i że możemy pokładać ufność w Jego ostatecznym zwycięstwie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko czyńcie bez szemrania i sporów; Abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi, bez zarzutu pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie; Zachowując słowo życia.
>
> *— Filipian 2:14-16*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Świętość, Niewinny, życie, Słowo Boże

Interpretacja:
Apostoł Paweł napisał ten list do zboru w Filippi podczas swojego uwięzienia w Rzymie, prawdopodobnie w 61 roku n.e. Zbór w Filippi był wspólnotą chrześcijańską założoną przez Pawła w trakcie jego drugiej podróży misyjnej w 49 roku n.e.; wspólnota ta musiała mierzyć się z różnymi formami prześladowań i konfliktów.

W tym kontekście Paweł zachęca wierzących do wytrwałości w wierze i świadczeniu o niej, mimo sprzeciwu i presji ze strony świata.

Życie wolne od narzekania i sporów

Fragment Listu do *Filipian 2:14* wzywa nas do życia wolnego od narzekania i sporów. W codzienności często napotykamy sytuacje, które skłaniają nas do narzekania i krytykowania innych, zamiast do szukania rozwiązań. Jednak ten fragment zachęca nas do postępowania odwrotnego i dążenia do życia w harmonii, wolnego od konfliktów.

Przede wszystkim należy zrozumieć naturę narzekania i sporów. Narzekanie wiąże się z mówieniem źle o innych za ich plecami, podczas gdy spieranie się polega na dyskusji z kimś w celu przeforsowania własnego punktu widzenia. Oba te zachowania mogą prowadzić do konfliktów i urazy między ludźmi. Dlatego autor Listu do Filipian wzywa nas do unikania takich szkodliwych postaw.

Co oznacza „mocne trzymanie się słowa życia”?

Zwrot „mocne trzymanie się słowa życia” oznacza silne przylgnięcie *do Słowa Bożego* i wytrwałe trwanie przy nim. Biblia służy nam jako przewodnik i źródło inspiracji do życia *w Chrystusie*; musimy nieustannie do niej sięgać, aby pogłębiać zrozumienie jej nauk i wprowadzać je w życie codzienne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech będzie w was takie nastawienie umysłu, jakie też było w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 2:5*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Świętość, Jezus

Interpretacja:

List do *Filipian 2:5* wzywa nas do przyjęcia takiego samego nastawienia, jakie miał *Chrystus Jezus*. Nastawienie – czy też postawa – to cecha wypływająca z głębi naszego wnętrza, która kieruje naszymi decyzjami i działaniami. Dlatego tak ważne jest, aby nasze nastawienie było właściwe, zwłaszcza jeśli pragniemy naśladować przykład Jezusa Chrystusa.

Przykład Chrystusa Jezusa

Werset ten mówi o nastawieniu, jakie cechowało Chrystusa Jezusa, skłaniając nas do refleksji nad Jego przykładem. Jest On naszym przewodnikiem i wzorem do naśladowania. Żył na ziemi jako człowiek i mierzył się z takimi samymi pokusami i wyzwaniami jak my, a jednak Jego przykład był doskonały pod każdym względem. Dzięki Jego życiu i naukom możemy wiele się nauczyć o tym, jak sami powinniśmy żyć.

Nasza relacja z Bogiem

Postawa Chrystusa Jezusa przypomina nam również o naszej relacji z Bogiem. Przyszedł On na ziemię, aby wypełnić wolę *Ojca* i oddać za nas swoje życie. Naśladując Go, my również zbliżamy się do Boga i możemy podejmować decyzje, które Mu się podobają. Możemy też mieć pewność, że Bóg towarzyszy nam na każdym kroku.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz jak ten, który was powołał, jest święty, tak i wy bądźcie świętymi we wszelkim waszym postępowaniu; Gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo ja jestem święty.
>
> *— I Piotra 1:15-16*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: Świętość, powołanie, życie

Interpretacja:
Biblia to księga, która przemawia bezpośrednio do naszych serc, uczy nas Bożych dróg i wskazuje, jakie życie powinniśmy prowadzić. Znajdujemy w niej wiele pouczeń dotyczących tego, jak postępować w codzienności. W Pierwszym Liście św. *Piotra (1:15-16)* odnajdujemy wezwanie do prowadzenia świętego życia – co jednak ono oznacza?

Co to znaczy być świętym?

Świętość jest jednym z przymiotów Boga, odnoszącym się do Jego czystości i doskonałości. Być świętym oznacza żyć zgodnie z Bożą wolą i odwrócić się od grzechu. To życie, które w każdym czasie i miejscu przynosi chwałę Bogu. Bóg wzywa nas, byśmy upodabniali się do Niego i naśladowali Go we wszystkim, co czynimy.

Jak możemy osiągnąć świętość?

Świętość osiąga się dzięki działaniu mocy *Ducha Świętego* w naszym życiu. Jest to proces wzrostu, w którym Bóg przemienia nas od wewnątrz, gdy każdego dnia staramy się coraz bardziej do Niego upodabniać.

Jako chrześcijanie możemy osiągnąć świętość, oddając swoje życie Bogu i dążąc do głębszej relacji z Nim poprzez modlitwę, czytanie Biblii oraz wspólnotę z innymi wierzącymi. Możemy również dążyć do świętości, dokonując mądrych i sprawiedliwych wyborów, okazując życzliwość i cierpliwość oraz powstrzymując się od czynów, które obrażają Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do swej cudownej światłości.
>
> *— I Piotra 2:9*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Świętość, Ewangelizacja, Światło, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 2:9* przypomina nam o roli, jaką każdy z nas odgrywa w Bożej misji. Werset ten podkreśla, że wszyscy my – wierzący *w Chrystusa* – zostaliśmy przez Boga wybrani, by stanowić część *Chrystusowego* królewskiego kapłaństwa. Oznacza to, że zostaliśmy stworzeni do służby Bogu i powołani do głoszenia Jego wielkości, miłosierdzia, dobroci oraz miłości.

Co więcej, werset ten mówi nam, że jako wierzący zostaliśmy wyprowadzeni z ciemności do Jego przedziwnego światła. Innymi słowy, Bóg wywiódł nas z mroku grzechu i obdarzył swoim boskim światłem, abyśmy mogli żyć w prawdzie i sprawiedliwości. Jako wierzący odgrywamy istotną rolę w społeczeństwie. *I Piotra 2:9* przypomina, że jesteśmy powołani, by być „narodem świętym” i Bożą „własnością szczególną”. Oznacza to, że dzięki naszej wierze musimy działać na rzecz dobra społeczeństwa i dążyć do tworzenia wspólnoty bardziej sprawiedliwej i pełnej miłości dla wszystkich.

Ponadto, jako kapłani, jesteśmy powołani do niesienia społeczeństwu Bożej miłości i łaski. Wiąże się to z podejmowaniem działań na rzecz walki z ubóstwem, dyskryminacją, okrucieństwem i nienawiścią. Musimy kochać bliźnich jak samych siebie, niosąc pomoc i nadzieję tym, którzy jej potrzebują.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nikt nie jest tak święty jak PAN. Nie ma bowiem nikogo oprócz ciebie i nikt nie jest taką skałą jak nasz Bóg.
>
> *— I Samuela 2:2*

Książka: Stary Testament / I Samuela
Tematy: Świętość, Bog, adoracja

Interpretacja:
Pierwszym przesłaniem tego wersetu jest to, że nie ma nikogo takiego jak Bóg. Jest On wyjątkowy w swej istocie i nikt nie może się z Nim równać. *Bóg jest święty* w tym sensie, że odróżnia się od wszystkiego innego we wszechświecie.

W naszym świecie istnieją fałszywi bogowie, którzy rywalizują z prawdziwym Bogiem. Mogą nimi być na przykład przyjemności, dobra materialne, sława czy bogactwo. Żaden z nich nie może się jednak równać z Bogiem – Stwórcą i Tym, który podtrzymuje istnienie wszystkiego, co istnieje.

Warto pamiętać, że wyjątkowość Boga nie polega jedynie na Jego mocy czy władzy, lecz na Jego naturze. Bóg jest święty, sprawiedliwy i pełen miłości, a zarazem wszechmocny i wszechwiedzący. Nie podlegają Mu prawa fizyki ani biologii; *może On uczynić wszystko, co zechce, ponieważ jest Bogiem*.

Drugim przesłaniem tego wersetu jest to, że *Bóg jest naszym schronieniem*. Oznacza to, że stanowi On bezpieczną przystań, gdy sprawy przybierają zły obrót. W obliczu problemów możemy zwrócić się do Boga, a On nam pomoże. Nigdy nie opuści nas w niedoli.

O Bogu jako schronieniu mówi również psalmista *Dawid* w *Psalmów 46:1-3*: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu. Dlatego nie będziemy się bać, choćby się poruszyła ziemia, choćby się przeniosły góry w sam środek morza; Choćby*

huczały i burzyły się jego wody i zatrzęsły się góry od jego nawałnicy”.

To, że Bóg jest naszym schronieniem, nie oznacza, iż w życiu nie napotkamy żadnych problemów. Wszyscy doświadczamy trudności i bólu. Bóg jest jednak przy nas, by pomóc nam przetrwać te ciężkie chwile. Jest On naszą siłą i źródłem odwagi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Taka jest bowiem wola Boga, wasze uświęcenie, żebyście powstrzymywali się od nierządu; Aby każdy z was umiał utrzymać swoje naczynie w świętości i poszanowaniu; Nie w namiętności żądzy jak poganie, którzy nie znają Boga.
>
> *— I Tesaloniczan 4:3-5*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: Świętość, ciało, pragnienie, samokontrola, seksualność

Interpretacja:
I Tesaloniczan 4:3-5 – mówią nam o Bożej woli względem naszego życia: *o naszym uświęceniu*. Naszym głównym zadaniem jako chrześcijan jest zbliżanie się do Boga i życie w posłuszeństwie Jego przykazaniom. W tym kontekście staje się jasne, że odwrócenie się od niemoralności seksualnej stanowi kluczowy element tego procesu.

Zanim omówimy, w jaki sposób wersety te mogą nam pomóc w codziennym życiu, należy wyjaśnić, co rozumie się przez niemoralność seksualną. Termin ten odnosi się do wszelkich kontaktów seksualnych poza małżeństwem – czy to między osobami niebędącymi w związku małżeńskim, czy też w sytuacji, gdy jeden z małżonków dopuszcza się niewierności.

Bóg nie aprobuje tego rodzaju zachowań, gdyż Jego zamysłem jest, aby relacje seksualne odbywały się wyłącznie w ramach małżeństwa. Dlatego jesteśmy wezwani do tego, by wystrzegać się takich postępków i zachować czystość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Mając więc te obietnice, najmilsi, oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha, dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej.
>
> *— II Koryntian 7:1*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Świętość, szacunek, obietnice, oczyszczenie

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* skierował te słowa do kościoła w Koryncie – mieście pełnym niemoralności i zepsucia. W *II Koryntian 7:1* przypomina wierzącym o obietnicach, które posiadają, i zachęca ich do prowadzenia świętego życia.

Boże obietnice dla wierzących

Paweł mówi nam, że mamy *„te obietnice”*. Co to oznacza? Jako wierzący posiadamy liczne obietnice od Boga zawarte w Piśmie Świętym – obietnice zbawienia, przebaczenia, życia wiecznego, Jego nieustannej obecności i wielu innych darów. Wszystkie te obietnice stanowią nasze dziedzictwo jako dzieci Bożych.

Oczyszczenie z wszelkiej zmazy

Paweł wzywa nas, abyśmy *„oczyśćmy się z wszelkiego brudu ciała i ducha”*. Co to oznacza? Owa *„zmaza”*, o której mówi Apostoł, może być rozumiana jako wszystko, co

oddziela nas od Boga i Jego woli. Może to obejmować grzech, szkodliwe nawyki, niewłaściwe postawy, nieczyste myśli i wiele innych rzeczy. Gdy Paweł zachęca nas do *„oczyszczenia się”*, mówi o pokucie i odrzuceniu wszystkiego, co oddala nas od Boga. Jest to wezwanie do oczyszczenia nie tylko naszego postępowania, ale także myśli i emocji.

Doskonalenie świętości w bojaźni Bożej

Na koniec Paweł wzywa nas do *„dopełniając uświęcenia w bojaźni Bożej”*. Świętość jest w naszym życiu nieustannym procesem, który musimy pielęgnować każdego dnia. Bojaźń Boża to postawa pokory, szacunku i czci wobec Boga. To świadomość tego, kim jest Bóg, oraz uznanie naszej nieustannej potrzeby Jego łaski i pomocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas zbawił i powołał świętym powołaniem nie na podstawie naszych uczynków, ale na podstawie swojego postanowienia i łaski, która została nam dana w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasy.
>
> *— II Tymoteusza 1:9*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Świętość, powołanie, laska, Zbawienie

Interpretacja:
W *II Tymoteusza 1:9* apostoł *Paweł* mówi nam o Bożym powołaniu nas jako wspólnoty. Bóg nas zbawił i powołał z łaski – a nie na podstawie naszych własnych, zasłużonych uczynków; jest to powołanie ustanowione w *Jezusie Chrystusie* jeszcze przed wiekami.

Zbawienie z łaski

Warto podkreślić, że nasze zbawienie nie zależy od naszych uczynków, lecz od Bożej łaski. Jako ludzie popełniamy błędy i grzeszymy; jednak to dzięki wierze w Jezusa Chrystusa i Jego ofiarę na krzyżu możemy otrzymać zbawienie, które Bóg oferuje nam darmo i bezwarunkowo.

Boży zamysł

Boże powołanie ukazuje zamysł Boga wobec naszego życia. Bóg ma plan dla każdego z nas – misję do spełnienia w tym świecie. Gdy przyjmujemy Jego powołanie i poddajemy się mu, otwieramy drogę do życia w pełni i doświadczania Jego woli. To Boże powołanie prowadzi nas do wypełnienia naszego przeznaczenia oraz planów, jakie Bóg dla nas przygotował.

Boża łaska w Jezusie Chrystusie

To dzięki Bożej łasce dostąpujemy zbawienia i realizujemy Boży zamysł dla naszego życia. Boża łaska oznacza, że nie musimy nic robić, by zasłużyć na Jego miłość czy przychylność. Bóg obdarza nas łaską przez Jezusa Chrystusa, który umarł za nasze grzechy i wybawił nas od wiecznej śmierci. W Jezusie znajdujemy łaskę niezbędną do życia i wypełnienia naszego powołania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I będzie tam ścieżka i droga, którą nazwą Drogą Świętą. Nie będzie po niej chodził nieczysty, ale będzie ona dla nich. Ci, którzy tą drogą będą chodzić, nawet głupcy, nie zbłądzą.
>
> *— Izajasza 35:8*

Książka: Stary Testament / Izajasza
Tematy: Świętość

Interpretacja:
Księga *Izajasza 35:8*, wspominająca o istnieniu ścieżki zwanej *„Drogą Świętości”*, to fragment biblijny skłaniający do refleksji nad znaczeniem naszej relacji z Bogiem oraz nad potrzebą podążania drogą ku duchowej czystości.

Znaczenie „Drogi Świętości”

Werset z Księgi *Izajasza 35:8* opisuje drogę prowadzącą do świętości. Ścieżka ta jest przygotowana nie tylko dla osób już „świętych”, lecz pozostaje dostępna również dla tych, którzy w swoim życiu poszukują świętości i odkupienia. Zgodnie z tymi słowami każdy – nawet człowiek o grzesznych skłonnościach i złych popędach – ma szansę wkroczyć na tę drogę ku świętości, pod warunkiem że przyjmie Boże prowadzenie i mądrość.

Znaczenie duchowej czystości w życiu

Życie duchowe ma ogromne znaczenie nie tylko dla wierzących, ale dla każdego człowieka. Droga do świętości to istotna wędrówka, która uczy nas prowadzenia prawego życia i unikania ziemskich pokus bez uszczerbku dla naszych przekonań moralnych i religijnych.

Zastosowanie przesłania tego wersetu w naszym życiu

Nasze życie jest podróżą, a każdy człowiek ma możliwość wyboru własnej drogi – czy to ku świętości, czy ku upadkowi. Nie jest to łatwy wybór, jednak obietnica zawarta w tym wersecie głosi, że dzięki właściwemu prowadzeniu nawet osoby o grzesznych skłonnościach mogą dostąpić odkupienia.

Aby wprowadzić to przesłanie w życie, musimy zabiegać o Boże prowadzenie. Możemy to osiągnąć poprzez czytanie Pisma Świętego, codzienną modlitwę oraz udział w życiu wspólnoty kościelnej i spotkaniach religijnych. Wymaga to również siły woli, by przestrzegać Bożych przykazań, zachowywać świadomość własnych czynów i wytrwale

trwać w życiu zakorzenionym w świętości oraz czystości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On jest Skałą, a jego dzieło jest doskonałe, bo wszystkie jego drogi są sprawiedliwe. Jest Bogiem prawdziwym i bez nieprawości, sprawiedliwym i prawym.
>
> *— Powtórzonego 32:4*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: Świętość, niezawodność, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Powtórzonego 32:4 ukazuje fundamentalną prawdę o Bogu: *jest On doskonały*. Określenie *„Skałą”*, użyte w tym wersecie na Jego opisanie, wskazuje na Jego siłę, niezawodność i stałość – cechy kluczowe dla Boga, któremu możemy zaufać. Jednak ta doskonałość nie ogranicza się jedynie do Jego mocy; obejmuje ona wszystkie Jego drogi, które są całkowicie słuszne. Oznacza to, że Bóg zawsze postępuje właściwie, zgodnie ze swoją wolą i charakterem.

Boża prawda

Kolejnym aspektem podkreślanym w tym fragmencie jest Boża prawda. Jest On Bogiem prawdy, co oznacza, że wszystko, co mówi i czyni, jest rzeczywiste i prawdziwe. Nie ma w Nim podstępu, fałszu ani manipulacji. Jest On źródłem i wzorcem prawdziwej, trwałej prawdy. Możemy zatem ufać, że będzie On prowadził nas naszą drogą i pomagał nam osiągnąć prawdę w naszym życiu.

Boża sprawiedliwość

Powtórzonego 32:4 podkreśla również Bożą sprawiedliwość. Bóg jest sprawiedliwy i prawy, co oznacza, że traktuje wszystkich równo i uczciwie. W Jego działaniach nie ma miejsca na stronniczość czy dyskryminację; *wszyscy są wobec Niego równi*. Co więcej, Jego sprawiedliwość opiera się na absolutnym i doskonałym wzorcu: Jego własnej, boskiej naturze. Oznacza to, że w swoim wymierzaniu sprawiedliwości nigdy nie jest niedoskonały i nie popełnia błędów. Możemy ufać, że gdy nadejdzie czas, będzie On naszym sprawiedliwym Sędzią.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*